

PRACTISCH OCCULTISME

Inleiding.

Practisch occultisme betekent niet het gebruiken van occulte kunstgrepen, het is het in de praktijk gebruiken van de z.g. occulte mogelijkheden, die de mens bezit. Deze mogelijkheden zijn inhaerent aan het menselijk wezen en zullen bij verschillende personen op een wat andere wijze tot uiting komen. Voor iedere mens geldt echter, dat hij een aantal gaven of bekwaamheden potentieel bezit, die buiten het kader van het normaal menselijk leven of het normaal als wetenschappelijk bewezen mogelijk geachte liggen.

Wij zullen rekening moeten houden met het feit, dat een mens op aarde werkt vanuit een menselijk lichaam. Er is dus altijd behoefte aan een menselijke, een voor de menselijke mentaliteit begrijpelijke omschrijving, zelfs indien deze in de delen minder juist is. Wij zullen hier zoveel mogelijk de meest juiste omschrijving geven, maar verkiezen toch een begrijpelijke formulering boven een juiste.

De eigenschappen in de mens zullen, zoals u bekend zal zijn, altijd van invloed zijn op zijn vermogen en zijn bereiking. De voornaamste prikkels daarbij zijn begeerte en angst. Deze beide waarden kunnen dus ook worden geëxploiteerd bij het activeren van occulte krachten en gaven, maar op het ogenblik, dat daarbij geen beheersing optreedt, zal het "ik" worden gedreven door de krachten, die het in zich of rond zich oproept.

Wat zijn de verschillende krachten, waarmee men kan werken in het occultisme? Men kan deze onderscheiden in aan de mens eigen krachten en buiten de mens bestaande krachten, waarmee harmonie kan worden verkregen.

De in de mens bestaande krachten zijn: alle gevoeligheden, die vanuit het eigen "ik" en door middel van het "ik" een vergroting van waarneming of besef kunnen veroorzaken buiten de als natuurlijk geldende weg om.

Buiten het "ik" zullen de z.g. occulte krachten voor een groot gedeelte bestaan uit astrale krachten, werkingen en machten; daarnaast in de natuur aanwezige en deze eventueel bezielende entiteiten; ten laatste entiteiten uit andere sferen van bestaan, waarmee een voldoende harmonie kan worden verkregen, ongeacht de daartoe gebruikte middelen.

Alles, wat in jezelf ligt, moet je vanuit jezelf ontwikkelen. Bij een ontwikkeling van de eigen capaciteiten en eigenschappen zal men moeten uitgaan van zijn nu bestaande mogelijkheden.

Iemand, die sterk visueel is aangelegd, zal ongetwijfeld snel komen tot een redelijke helderziendheid.

Iemand, die auditief is aangelegd, zal wel helderhorendheid maar geen helderziendheid kunnen bereiken.

Iemand, die gevoelig is voor zijn omgeving en de daarin heersende stemmingen, zal een redelijk grote mate van telepathie (telepatisch vermogen) kunnen bereiken. Hij zal daarbij ook vaak de instelling op toekomstige feiten of feiten uit het verleden tot stand kunnen brengen.

Geestelijk zijn er natuurlijk ook enige mogelijkheden. Hier geldt dat het eigen besef, dat in staat is het stoflichaam en de daarin voorkomende ervaringen, prikkels en verschijnselen tijdelijk uit te sluiten, op het geestelijk niveau waarop het bewust is alle daar aanwezige krachten kan kennen. Dit laatste kan met verschillende hulpmiddelen worden bereikt. Er bestaan tevens hulpmiddelen, die een bereiking mogelijk maken, doordat een zo sterke eenheid van geest en stof tot stand wordt gebracht, dat de geestelijke belevingswaarden in de materie worden geprojecteerd.

Harmonie met geesten daarbuiten kan vanuit het innerlijk worden opgewekt door een zeer sterke contrôle van eigen denken en het gelijktijdig in het "ik" wekken van een tevoren vastgestelde en omschreven emotionaaliteit. Daar deze weg voor de meeste mensen te moeilijk is, zien wij al heel snel verschijnselen optreden als de z.g. magie, waarbij men gebruik maakt van uiterlijke hulpmiddelen. Hieronder ressorteren in volgorde van belangrijkheid: begrip, klank, andere zintuiglijke beïnvloeding (door licht of reukwerken), het toepassen v. lichamelijke bewegingen (dans, riten, ritme) en ten laatste het gebruik van licht-verdovende middelen.

Als wij dit alles zo samenvatten, zult u gaan inzien, dat het terrein van het practisch occultisme zeer veel kan omvatten, maar dat ieder voor zich zal moeten zoeken naar het voor het "ik" meest juiste beeld, de voor het "ik" meest practische methode van werken. Hierbij gaat men uit van de eigen persoonlijkheid.

HOOFDSTUK I.

BEHEERSING.

Mijzelf beheersen wil niet zeggen: mijn wezen onderdrukken. Het houdt in: een voortdurend mij bewust zijn van mijzelf, van mijn acties, van de in mij bestaande emoties en de daaruit voortvloeiende gevolgen. Deze beheersing kan worden aangeleerd door training van het lichaam. Degenen, die daartoe lichamelijk geschikt zouden zijn, kunnen b.v. via Hatha-Yoga heel veel methoden van beheersing leren. Zelfs indien dit laatste niet bereikbaar is, geldt nog: beheersing wordt voortdurend bevorderd door gewoontevorming. Elke afwijking van de norm vermindert voor de doorsnee-mens de mogelijkheid tot beheersing. Improvisatie is dus allen dan aanvaardbaar, indien wordt geïmproviseerd binnen het kader van de voor het "ik" reeds erkende en bestaande middelen.

U zult zich afvragen, waarom beheersing hier voorop wordt gesteld en wat daaraan zo belangrijk is. Laat ons het meest eenvoudige voorbeeld nemen.

Een onbeheerst medium zal nimmer in staat zijn te bepalen, wanneer er wel of geen inbeslagname plaatsvindt. Dit kan voor het eigen leven bijzonder storend zijn. Het kan ertoe leiden, dat gevaarlijke omstandigheden ontstaan. Daarnaast is men niet in staat ook maar op enigerlei wijze invloed uit te oefenen op de aard der entiteiten, die intreden en de wijze, waarop dit intreden geschiedt. Het resultaat is, dat lichamelijke schade eruit kan voortvloeien en dat persoonlijkheden kunnen intreden, die voor het "ik" zeer onaangename stoffelijke situaties scheppen of eveneens zeer onaangename en ook gevaarlijke geestelijke complicaties kunnen veroorzaken.

U zult begrijpen dat iemand, die helderziend is en niet in staat zijn helderziendheid te beheersen, kan worden gekweld door hetgeen hij waarneemt. Degeen, die zelf kan vaststellen "er is hier een aanwezigheid" en na deze erkenning zich daarvoor kan afsluiten, is practisch onaantastbaar

voor vele spookverschijnselen. Aan de andere kant is hij voortdurend in staat naar eigen wil (dus op de ogenblikken dat het "ik" dit belangrijk acht) geestelijke waarnemingen te doen en de situatie van een bepaalde plaats of persoon in astrale en geestelijke zin vast te stellen. Ik kan verdergaan met deze voorbeelden, maar deze beide tonen reeds aan, dat beheersing zeer belangrijk is.

Nu is er altijd sprake van een evenwicht van krachten, ook bij een helderziende waarneming. Als ik waarneem, zal ik door het waarnemen mijzelf waarneembaar maken. Ik kan nimmer op een bepaald niveau kennis nemen van iets of handelen, zonder dat al wat er op dat niveau bestaat op mij kan reageren. Ben ik innerlijk beheerst, dan zal ik mij altijd kunnen beroepen op de waarden van mijn eigen wezen en eventueel van mijn eigen wereld. Ben ik onbeheerst, dan zal elke kracht die ik waarneem, elke kracht waarmee ik in harmonie kom, mij kunnen domineren en gebruiken. Practisch occultisme betekent wel degelijk meester blijven over de situatie.

Beheersing houdt begrippen in, die u misschien beter kent onder afscherming, uitdrijving e.d. Die beheersing behoeft niet alleen de eigen persoon te betreffen, zij kan wel degelijk ook op andere persoonlijkheden betrekking hebben. De situatie is ongeveer als volgt:

Wanneer de mens een beroep doet op zijn materiële en zijn geestelijke energieën, zal hij de meerdere zijn van practisch elke geest, die in zich nog materiële bindingen of verlangens kent. Hij heeft nl. de materiële energie plus de geestelijke; de ander heeft alleen de geestelijke. Zolang die mens als een eenheid reageert, kan hij dus de ander wegdringen. Hij kan de ander zelfs oproepen en zenden waarheen hij wil; hij is absoluut de sterkere. Op het ogenblik dat u uw zwakheid erkent, dat u bang bent, kan de andere geest zorgen dat u ofwel op uw geestelijke, dan wel op uw stoffelijke krachten geen of geen volledig beroep meer kunt doen; u wordt dan automatisch de zwakkere. Daarom kan men ook wel zeggen, dat beheersing inhoudt: een beheersen van en op den duur een afwezigheid van vrees; niet van alle vrees, maar van alle vrees die panisch kan zijn. U moogt de gevaren rustig erkennen. U moogt zelfs zeggen: Ik ben bang, dat dit of dat kan gebeuren. Maar u moogt die vrees niet gebruiken om uw handelen daardoor te beïnvloeden.

In alle beheerst werken dient een scheiding te worden gemaakt tussen de ogenblikkelijke toestand, de ogenblikkelijke mogelijkheden en handelingen en de eventuele gevaren of consequenties, die men daarin vermoedt of de eventueel voor het "ik" onaanvaardbare krachten, die men daarbij erkent. Scheiding in het bewustzijn is noodzakelijk.

Als wij de beheersing nog verder nagaan, zo blijkt zij naast het lichamelijke ook wel degelijk bepaalde geestelijke oefeningen te eisen. Alleen een beheersing van het lichaam (eventueel van de zenuwstromen, de ademhaling e.d.) is nooit voldoende. Het "ik" zal geestelijk in harmonie kunnen treden met omringende krachten, dat is waar. Maar ook hier geldt wederkerigheid.

Als ik een geestelijke harmonie met iemand tracht tot stand te brengen, dan zal een ieder, die op ongeveer gelijk niveau heeft bestaan, met mij contact kunnen opnemen. Dit is een typisch verschijnsel, dat wij kennen bij mensen, die pas korte tijd helderhorend zijn of die eerst korte tijd in staat zijn telepathische contacten op te nemen. Wanneer zij een bepaald contact te pakken hebben, dan blijkt dat zich na verloop van tijd andere stemmen of andere figuren daartussen dringen. Het kan zelfs zo zijn, dat de zaak uitermate verwarrend wordt. Indien u daarmee rekening houdt, zult u begrijpen dat iemand, die in staat is elke bijkomende storing, hoe luidruchtig ook, terzijde te stellen, het contact wel kan handhaven. En dat betekent concentratievermogen.

Concentratievermogen oefen je door o.m. een bepaald woord te nemen, dit woord te overdenken en elke associatie, erkend als niet behorend tot het punt van overdenking, onmiddellijk te bannen. In het begin is dat moeilijk; je bant meer dan je denkt. Maar op den duur leer je zo één onderwerp vast te houden.

Een andere methode om het concentratievermogen wat te verhogen is b.v. het volgen in een concertopname van één enkel instrument. Tracht dit ene instrument voortdurend in het gehele orkest te horen. In het begin zal het u zeer moeilijk vallen; later blijkt u in staat te zijn, zelfs in één orkest bestaande uit honderd musici, één instrument met een kenmerkend timbre te blijven volgen, zodat het voor u als een soort solo-instrument op de voorgrond treedt.

Wanneer wij ons met denken of met concentratie op deze wijze hebben geleerd in te stellen, zullen wij ook de z.g. vliedende contacten gemakkelijker kunnen vasthouden en wij zullen daarmee gemakkelijker kunnen werken. Onder vliedend contact verstaat men b.v. het contact met een ander, wiens begaafdheid op telepathisch gebied gering of wiens concentratie te gering is. Zo iemand heeft een beeld, waarbij hij enkele begrippen juist ontvangt, terwijl de rest pleegt weg te zakken. Wil je daar wat aan doen, dan ga je je zozeer daarop concentreren, dat elke bijkomende storing wegvalt. Het blijkt dan dat nu niet alleen het geheel verstaanbaar en begrijpelijk wordt, maar ook dat de verschillen in sterkte langzaam wegvallen. In dergelijke gevallen kan een geconcentreerd en geschoold ontvanger het complete gedachten-contact zozeer door zijn concentratie beheersen, dat bij zelfs zeer rudimentair uitstralende "gaven" van de z.g. zender een volledig storingsvrij en blijvend contact tot stand kan worden gebracht.

Een volgend punt, dat met de beheersing in verband staat, is wel de mogelijkheid van spanning en ontspanning.

U moet er rekening mee houden, dat elk overbodig energieverbruik - onverschillig op welk vlak - schadelijk is voor de kracht, waarover een mens in zijn concentratie, zijn denken, zijn streven beschikt. Een mens, die honger heeft, zal door die honger geplaagd niet goed kunnen werken; zijn geestelijk werk zal sterk eronder lijden. Wanneer hij die honger zo ver doorvoert, dat een verzwakking van het lichaam en daarmee een wegvallen van de werkelijke hongerkwelling optreedt, dan blijkt hij wel weer zeer ontvankelijk te zijn; maar voor zijn lichaam zelf is dit dan weer minder aangenaam. Het is dus wel zeer belangrijk, dat u leert u op de juiste wijze te ontspannen. Ik mag hier misschien de methode nog even aangeven, ofschoon zij bekend is.

Relaxen wil zeggen:

Voldoe aan alle ogenblikkelijke behoeften, zodat u gegeten, gedronken hebt etc.

Ontspan u door u zo prettig en zo gemakkelijk mogelijk neer te zetten of neer te leggen. Probeer te denken, dat uw tenen volledig ontspannen zijn, dat ze eigenlijk niet meer bestaan. Ga zo verder tot de top van uw lichaam, totdat alle ledematen een beurt hebben gehad. In het begin een betrekkelijk lastige en langdurige oefening, na herhaalde pogingen echter een eenvoudige en zeer snelle methode om uw volledige lichamelijke ontspanning te bereiken.

Is het lichaam zo ontspannen, dan staan alle lichamelijke krachten - ook de fluïdieke krachten, die aan het lichaam worden ontleend - a.h.w. ten dienste van de wil. Gelijktijdig zal door die ontspannenheid en het wegvallen van afleiding ook de geest zich gemakkelijker kunnen richten en concentreren.

U ziet dus dat dit punt, waaraan helaas veel te weinig aandacht wordt besteed in het praktisch occultisme, bepalend kan zijn voor het al of niet slagen van experimenten. Wat meer is, het kan bepalend zijn voor

het al of niet slagen van uw leven. Beheersing, die ook op de ontspanning is gericht en op het juiste innerlijke evenwicht, is noodzakelijk.

Wanneer wij vanuit de beheersing verder willen gaan, dan geloof ik dat wij ook moeten spreken over uiterlijkheden.

Een mens kan zijn milieu tot op zekere hoogte beheersen. U kunt hier de sfeer binnenshuis wel bepalen. Storingen, die van buitenaf optreden (b.v. van de straat of uit andere vertrekken), kunt u niet geheel beheersen. Datgene, wat ik kan beheersen, moet ik ook hier beheersen; en dat wil zeggen: Zoek naar een zo juist mogelijke aanpassing van uw omgeving aan datgene, wat u bent en aan hetgeen u wilt.

Heeft men oefeningen, die zeer hoge geestelijke doeleinden hebben, zo zal men goed doen ervoor te zorgen een plaats te hebben, die alleen daarvoor is bestemd. Zij zal dan ook zo rustig mogelijk dienen te zijn. Men zal haar m.i. niet voor andere doeleinden mogen gebruiken. Zoekt u harmonie, dan zal het vertrek, waarin u bent en eventueel ook het gezelschap, dat bij u aanwezig is, op gezelligheid moeten zijn ingesteld. Zoekt u verbinding, dan zal er ook een werkelijk gevoel van verbondenheid moeten zijn. En wij zullen dit kunnen versterken door muziek, door klanken, de keuze van de juiste kleuren, geurstoffen, bloemen en al wat dies meer zij.

Beheersing van het milieu is echter een persoonlijke kwestie. Mensen behoren tot wat men noemt de verschillende stralen. Zij hebben dus verschillende achtergronden. Niet een ieder zal een bepaalde sfeer op gelijke wijze kunnen creëren. Degeen, die een bepaalde sfeer wil scheppen en beheersen, houde er daarom rekening mede, dat hij in zijn eigen milieu (dat hij dus reeds zoveel mogelijk heeft afgestemd) zuiver die sfeer moet trachten te wekken. Dan kan hij de verschillen in ervaring, die normaal bestaan, overvleugelen door zijn harmonische uitstraling en kan er een geestelijke compensatie optreden voor de stoffelijke ervaringsverschillen, die er tussen de verschillende typen nu eenmaal bestaan.

Een vraag, die heel vaak in dit verband naar voren komt, is: Moeten wij gebruik maken van kentekenen voor het gebeuren. Wij gaan mediteren; moeten wij dit doen bij kaarslicht of mogen wij gewoon de lamp aansteken? Wij séanceren; moeten wij voor deze séance bepaalde rituelen vervullen of niet?

U zult begrijpen, dat een beantwoording van dergelijke vragen altijd afhankelijk is van hetgeen men wenst te bereiken. Ik wil u echter enkele voorbeelden verschaffen.

Voor vele mensen geeft het branden van kaarsen een sfeer van gewijzheid, van rust. Indien men de sfeer van rust voor een zeer divers gezelschap wil creëren, zal het goed zijn om dus kaarslicht te gebruiken. In een gezelschap, dat geleerd heeft bepaalde wierookgeuren met de geladenheid van een kerkelijk ritueel te associëren, zal men - als men iets bereiken wil - veel hebben aan de geur van wierook.

Heeft men te maken met een groep mensen, die b.v. kruis-en-bord-séances doen en die nog niet hebben geleerd zonder meer uit zichzelf een zuivere instelling te verkrijgen (iets wat minder voorkomt dan de deelnemers aan dergelijke séances plegen te veronderstellen), dan zal men er goed aan doen een zeker afschermingsformule te gebruiken; b.v. een rondgang om de plaats waar de séance wordt gehouden, desnoods rond de tafel waar men aanzit, mits deze dan ook niet verbroken wordt, doordat iemand op die lijn gaat zitten. Een lijn, die niet eens behoeft te worden getrokken, die gelopen kan worden en waarbij men b.v. met reukwerk of ook met de hand voortdurend een beschermend teken maakt. Dit kan een kruisteken zijn, het kan een ankh-teken zijn. Men spreekt hierbij woorden, die voor het "ik" de heiligheid uitdrukken van hetgeen men nastreeft. Ik kan mij voor een christen of iemand uit een christelijk milieu voorstellen, dat die formu-

le luidt: "Dat dit geschiede in de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest. Bescherm ons tegen alle kwaad." En dat men dit herhaalt. Hierdoor scheidt men niet slechts een zekere afscherming naar buiten toe, neen, men vergroot de beheersing door de suggestieve werking. De aanwezigen voelen zich veilig. Zij voelen de bescherming van God als de achtergrond van hun werken. Hun instelling zal dus onaantastbaarder worden voor eventuele boze geesten.

U ziet, dat hieraan wel degelijk ook een praktisch belang kan worden gehecht; het is niet alleen een theorie.

Het beheersen van onszelf, het beheersen van ons milieu is niet alleen maar iets voor een verre toekomst of iets waaraan wij aandacht zullen besteden, wanneer wij later misschien een of ander doel nastreven. Het is iets, wat wij dagelijks kunnen gebruiken.

Wanneer ik mij in een ruimte bevindt en de sfeer is daar onzuiver, waarom zou ik dan geen middelen gebruiken om mij een zekere overmacht over die atmosfeer van gedruktheid, van onrust te verschaffen? Ik kan daarvoor gebruik maken van gewoon keukenzout, dat verdampt op een houtskoolvuur. Ik kan gebruik maken van de verschillende soorten gewijd water. Ik kan gebruik maken van geurstoffen. Het is een kwestie van mijn eigen keuze. Belangrijk is het voor mij, dat ik daaraan absoluut verbind het begrip: uitdrijving van den boze. Juist door het hulpmiddel, dat ik gebruik, wordt het mij mogelijk een eventuele aantasting van het kwaad van mij af te werpen. Mijn gevoel van hulp, van verzekerdheid, maakt het mij mogelijk mijn eigen aura steeds sterker te doen spreken en zo de heersende sfeer tijdelijk of misschien zelfs blijvend door mijn eigene te vervangen.

Nogmaals, mijne vrienden, u zult begrijpen dat dit belangrijk is. Zoals ook belangrijk zijn de middelen, die wij gebruiken om een slagen van onze meditatie, van onze uittredingen en al wat daarbij komt te bevorderen. Daarbij hebben wij dat nodig, wat past bij ons streven.

Wanneer wij zoeken naar licht, dan hebben wij licht nodig. Wanneer wij zoeken naar een manifestatie in zichtbare vorm van de geest uit het licht, dan zullen wij dit licht enigszins moeten beperken, inderdaad, maar wij zullen ook dan trachten te werken met enig licht, b.v. van waskaarsen of - zo dit niet verkrijgbaar is - van een rode of een gedempte belichting. Hebben wij te maken met een uittreding naar het hoge, dan zullen wij daarvoor kiezen het licht van zon of maan.

Als men uittreedt, dan heeft men de vrijheid nodig. Uittreding in een gesloten vertrek is uit den boze. Dit kan wel worden gebruikt voor uittreding naar lagere sferen en voor bepaalde mogelijkheden van innerlijke visualisatie, maar willen wij werkelijk uittreden, dan hebben wij ook een vrije lucht nodig; er moet frisse lucht toegang tot het vertrek hebben.

Als je hoge doeleinden nastreeft, dan is het logisch, dat je ook zelf je daaraan aanpast, lichamelijk. Het klinkt misschien wat dwaas, als je hoort dat een magiër, die een groot werk wil verrichten, niet alleen in de voorafgaande dagen vele malen baadt, maar zelfs ook purgeermiddelen gebruikt, dat hij schone kleren aantrekt die onbesmet zijn en al die dingen meer. U heeft gelijk, het klinkt overdreven. Maar als ik het gevoel heb, dat ik volledig zuiver ben, dan heb ik daarmee voor mijzelf een aantal angsten overwonnen. Ik heb voor mijzelf een gevoel van verbondenheid met lichte kracht tot stand gebracht; en dit alleen reeds is van belang.

In de tweede plaats is daarbij natuurlijk ook belangrijk, dat je voorkomt dat er voorwerpen aanwezig zijn, die op enigerlei wijze de geestelijke kracht van anderen in jouw sfeer kunnen induceren; en daartoe kunnen zelfs bepaalde voedingsmiddelen behoren. Dus ook hier: alweer een beheersing van het milieu.

Eenvoudige middelen zijn vaak in staat betrekkelijk grote bereikingen te vereenvoudigen. Die middelen zijn stoffelijk. Zij schijnen zinloos of onzinnig. Wij moeten echter niet vergeten, dat zij voor ons belangrijk worden, omdat zij onze omgeving en daarmee onszelf aanpassen aan hetgeen wij nastreven en dat zij alleen betekenis kunnen hebben, indien wij daar zelf - al is het maar voor een ogenblik - in opgaan.

Wanneer u een magische cirkel trekt, dan moet u er op dat ogenblik volledig bij zijn en in geloven; vóór- en nadien moogt u zich zo belachelijk gevoelen als u wilt. Tijdens de handeling moet u volledig serieus zijn. Als u dat doet, zult u ontdekken, dat u zich ook na afloop niet zo ridicuul voelt. Iets, wat half wordt gedaan, is gevaarlijker dan iets, wat niet wordt gedaan.

Wanneer men voor de beheersing van het milieu maatregelen treft en halverwege zegt: Nu ja, het is niet zo ernstig, laten wij de rest laten rusten, dan is er een gevaarlijke situatie ontstaan. Dan heeft men zelf het gevoel van onvolkomenheid, dus van kwetsbaarheid. Dit brengt een bewustzijn van gevaar en angst met zich, dat zelfs - indien de maatregelen op zich zinloos zouden zijn - het risico reeds aanmerkelijk vergroot.

Beheersing is dus mogelijk op velerlei manieren. Ik wil aan het einde van dit eerste hoofdstuk enkele eenvoudige middelen geven, die bij beheersing bruikbaar zijn en kunnen worden gebruikt. Ook indien deze u reeds bekend zijn, verzoek ik u daaraan niet voorbij te gaan.

Reiniging, afscherming van het "ik" en zo beheersing van de omstandigheden in en rond het "ik".

1. Vermijd alle roesvormende dranken; daarbij zou ik een uitzondering willen maken voor de opwekkende dranken als b.v. koffie, thee en wat er meer bestaat aan plantaardige middelen en sappen. Ik zou absoluut verwerpen alles, waarin alcohol voorkomt; alles met een hoog suikergehalte en alles, wat sterk de indruk wekt van prikkeling of genot. Koolzuurhoudende dranken zijn eveneens meestal schadelijk.
2. Voel u nooit dwaas, wanneer u deze oefeningen gaat doen of wanneer u zich aan deze regels houdt. Alleen als de regel au sérieux wordt genomen, heeft zij zin.
Voordat u begint aan een geestelijke taak of aan een occulte arbeid:
  - a. Adem zo mogelijk in de frisse lucht zo sterk mogelijk uit; adem daarna zo langzaam mogelijk en zo diep mogelijk in. Herhaal dit drie- tot viermaal.
  - b. Reinig uzelf. Als u meent dat uw kleding vuil is, vervang die. Borstel eventueel uw kleding af. Was uw handen. Kortom, zorg ervoor, dat u het gevoel hebt: ik zie er prima uit; ik ben niet op enigerlei wijze onzuiver of onrein.
3. Gebruik bij gelijke gelegenheden altijd het gelijke ritueel. Indien u afscherming tracht te verkrijgen door middel van gezang, gebed, muziek of op andere wijze, gebruik steeds hetzelfde gebed, dezelfde muziek, hetzelfde gezang.
4. Wanneer u denkt en u heeft een concentratiepunt nodig:
Alle occulte bereikingen, waarbij deze concentratie van belang is, worden sterk gesteund, indien er een visueel en eventueel auditief concentratiepunt aanwezig is. Kies daarvoor een voorstelling, desnoods een glans, maar kies altijd dezelfde.
Kies als auditieve prikkels desnoods een geruis, een licht sissen of fluiten als van kokend water, een eenvoudige, vooral eenvoudige

melodie, maar altijd dezelfde. Indien u reukwerken gebruikt, wissel de soort reukwerken niet af, maar gebruik steeds gelijke reukwerken bij gelijke arbeid.

5. Innerlijke beheersing.

- a. Alle innerlijke beheersing kan gemakkelijker worden bereikt en gehandhaafd in een toestand van lichamelijke ontspanning. Aanwijzingen daarvoor werden reeds meermalen gegeven. Ontspan u.
- b. Ga uit van het standpunt dat alle dingen, maar werkelijk alle dingen, die knellen of binden - niet alleen in kleding maar ook in conventie - terzijde kunnen worden gezet voor de duur van de concentratie-oefening. Op deze wijze maakt u een zo goed en zo beheerst mogelijk werken mogelijk.
- c. Beroep u nimmer op paalde geesten of entiteiten om uw werk te volvoeren. U moogt wel hulp vragen voor het zelfstandig volbrengen van de arbeid. Wanneer u een bepaalde entiteit wilt roepen of daarmee in harmonie wilt zijn, maak u een vaste stoffelijke voorstelling ervan. Bekommer u niet erom, of deze juist of onjuist is. Tracht door de voorstelling de verbondenheid te gevoelen.

6. Probeer zover te komen, dat u in alle omstandigheden (ook bij het waarnemen van visioenen, in een toestand van uittreding e.d.) weet, dat u stoffelijk leeft. Dit geeft u een reserve en een achtergrond. Het leert u altijd naar uw lichaam terug te keren op het juiste moment. Het maakt u onaantastbaar voor zuiver geestelijke krachten en geeft u door het besef van de lichamelijke ook de beschikking over een groot gedeelte van uw lichamelijke krachtreserves, indien dit noodzakelijk is.

-:-

HOOFDSTUK II.

W E R K W I J Z E N.

Ik heb u reeds duidelijk gemaakt, dat een zekere methodiek bevorderlijk is voor het bereiken van resultaten. Wij mogen hierbij echter niet uit het oog verliezen, dat niet iedereen hetzelfde gemakkelijk kan doen. Waar de een kan werken met zijn verstand, zal de ander met zijn emoties moeten werken. Waar de een zuiver stoffelijke hulpmiddelen gebruikt, zal de ander moeten volstaan met een sterke concentratie. De werkwijze moet dus worden gekozen aan de hand van de mogelijkheden en van uw persoonlijke voorkeur. Onthoudt u echter één ding:

Als men een zekere werkwijze kiest, kan men deze niet meer wijzigen. Wie aan een bepaalde actie begint, moet haar volvoeren. Wie een bepaalde instelling eenmaal deel maakt van zijn werkwijze, zal die instelling eerst moeten bereiken, voordat hij verder kan gaan. Dit is heel erg belangrijk!

Men is misschien geneigd het kinderlijk te vinden, als er wordt gezegd: Wanneer men met potlood werkt (b.v. voor inspiratief schilderen of tekenen), dat die potloden precies op de juiste wijze en in de juiste volgorde moeten worden neergelegd. Men is geneigd, als men zich vergist, die vergissing eenvoudig te herstellen en begrijpt niet, dat men daarmee zijn mogelijkheden aanmerkelijk beperkt. Het is beter opnieuw te beginnen en

het volledig goed te doen. Daarom zou ik u t.a.v. de werkwijze de raad willen geven: Als u een bepaalde procedure meermalen wilt volgen, leg uw werkwijze vast, noteer haar. Wanneer u een volgende maal aan hetzelfde werk begint, raadpleeg eerst uw lijst, opdat u weet wat te doen en in welke volgorde.

Wanneer u inspiratief bepaalde woorden of klanken voelt opwellen en deze zijn voor u werkzaam, leg ze zo goed mogelijk vast, opdat u ze kunt herhalen.

Werken in het occultisme is als het werken met de stukjes van de een of andere legpuzzel. Alle delen passen op een bepaalde manier samen. Indien er één verkeerd wordt gebruikt, wordt alle verdere bereiking moeilijker en zal men ten slotte eerst moeten corrigeren. Vandaar dat het dus belangrijk is, dat u ook werkelijk systematisch handelt en systematisch reageert. Uw inspiraties - en u zult daarmee in het occultisme ongetwijfeld veel te maken krijgen - kunnen worden beschouwd als een aanvulling op, maar nimmer als een vervanging van een deel van de normale manier van werken.

Nu wilde ik graag een paar werkwijzen omschrijven, die - naar ik meen - voor de meesten wel direct bruikbaar kunnen zijn.

Ten 1e door harmonie met het hogere. Ik begin met mij een voorstelling te maken van dit hogere. Hoe nauwkeuriger ik het doel omschrijf, hoe beter. Besteed desnoods vele uren of zelfs dagen eraan om een juiste formulering voor uw doel te vinden: een zo kort en compleet mogelijke omschrijving.

Ten 2e: Ga niet onmiddellijk met uw omschrijving aan het werk. Gebruik de formule en tracht het beeld daarbij te vinden, totdat dit een gewoonte is.

Harmonie met het hogere betekent verder, dat ik zuiver ontvankelijk ben voor het hogere. Wanneer ik dit dus zover heb gedaan, zal ik trachten mij voor te stellen, dat dit door mij ontworpen symbool of beeld, eventueel deze door mij gebruikte emotie, in mij persoonlijk aanwezig is. Probeer u te identificeren met de omschrijving of met de voorstelling. Ook dit vergt enige oefening.

Is dit volbracht, dan kan men zich één-gevoelende met dit hogere zijn vragen, problemen of verdere wensen uitspreken. Zij zijn dan in het hogere uitgedrukt en het is dus niet meer noodzakelijk erover na te denken. Volsta in dergelijke gevallen na het gevoel van eenheid met een eenvoudige en wederom zo kort mogelijke opsomming van hetgeen men wenst of wil bereiken. Daarna is rust noodzakelijk. Alleen in rust en ontspannenheid is het mogelijk, dat het antwoord zich ook binnen uzelf kenbaar maakt. Op het hogere vlak zal het antwoord er altijd zijn, maar u wilt er deel aan hebben. Dit wordt bereikt door de eigen gedachten zo vaag en zo ijl mogelijk te houden. Dwalende gedachten zijn hier niet schadelijk. Alle denkwijzen, zelfs t.a.v. werkwijze of doel, die echter een vaste en langdurige samenhang krijgen, dienen te worden verworpen. Ook dit z.g. receptief zijn vergt enige oefening.

Ten laatste wil ik bij deze werkwijze nog opmerken: Het is niet voldoende te ontvangen alleen. Het ontvangene wordt zonder meer geabsorbeerd; daarna stelt men bewust zichzelf weer gescheiden van het ideaal of van de stelregel voor. Wanneer men het gevoel heeft, dat die scheiding er is - en niet voordien - zal men de resultaten (als het even kan door ze weer op enigerlei wijze vast te leggen) fixeren. Deze resultaten laat men dan tenminste enige uren met rust. Het gereproduceerde wordt daarna verstandelijk en emotioneel overwogen. De resultaten van een dergelijk contact met het hogere en harmonie met het hogere zijn over het algemeen een veel juister begrip voor eigen mogelijkheden en eigen noodzaken in de materie.

Een tweede werkwijze, wat in dit geval belangrijk kan zijn.

Men wil contact hebben met de geest.

In de eerste plaats: welke geest? Wat is de waarde, die men aan die geest toekent? Hierop móét een antwoord gegeven worden. Er moet een voorstelling aanwezig zijn.

In de tweede plaats: Zorg ervoor, dat uw omgeving gereinigd is, dat u zelf het gevoel van rein-zijn bezit.

Schep een zo groot mogelijke rust. Indien anderen aanwezig zijn, verzoek hun zich van elke afleiding te onthouden. Is er een mogelijkheid van storing van buitenaf, zo kan men deze overvleugelen, desnoods door materieel de een of andere overheersende, maar voor het "ik" harmonische invloed tot stand te brengen: b.v. het spelen van muziek e.d.

Roep nimmer de geest op. Wie een geest roept, roept alle geesten. Wie antwoordt is dubieus. Zend uw geest uit naar de ander. Bouw u als vooromschreven een beeld van deze geest en probeer in gedachten met dit beeld in contact te komen. In het begin zal zelfmisleiding hierbij vaak voorkomen. Door oefening leert men echter ook dit vermijden.

De manifestatie van die geest is afhankelijk van die geest. Tracht niet de wijze van optreden te beïnvloeden; wees receptief. Tracht ook uw omgeving daartoe te brengen.

Indien u werkt met een kring of met een medium, zorg ervoor dat buiten de kring (en natuurlijk ook zoveel mogelijk buiten de onmiddellijke nabijheid van het medium) iemand aanwezig is, die de noodzakelijke notities kan maken. Wacht niet tot de geest u doet spreken; dit is volledig mediumschap. Spreek de beelden of gedachten, die in u rijzen, uit. Vraag u niet af, of zij redelijk zijn. Wanneer u bepaalde geluiden hoort, zeg niet: dit is wel of niet de geest. Wanneer er regelmatige klop geluiden zijn, kunt u trachten een code vast te stellen: b.v. "ja" 2 keer kloppen, "neen" 3 keer kloppen, of iets dergelijks. Gebruik nimmer 1 tik of 1 klop als signaal. Dit kan incidenteel tot stand komen door natuurlijke omstandigheden of door ingrijpen van anderen. Indien men "rappings" van tenminste 2 of 3 signaalnormen neemt, gaat het eenvoudiger.

Tracht niet door middel van de "rappings" alleen het contact tot stand te brengen. Ga uit van hetgeen u in zich voelt opkomen - zelfs wanneer dit fantasie is - en verzoek in een dergelijk geval de aanwezige geest het al of niet juist zijn van het gesprokene aan te geven door het aantal "rappings". Laat dit noteren en vaststellen door een ander. Richt u niet op de bevestiging of afkeuring. Ga door met het weergeven van uw gedachten of de beelden.

Tracht nimmer een persoonlijk contact met de geest tot stand te brengen uit behoefte aan het herstel van relatie e.d. Zoek desnoods naar een innerlijk contact, dat op de vooromschreven wijze tot uiting kan worden gebracht, maar probeer niet de geest ertoe te verleiden zich te manifesteren. Wanneer u de harmonie schept en de behoefte tot manifestatie is aanwezig, zal deze zeer waarschijnlijk op een persoonlijke en voor u volledig kenbare wijze plaatsvinden.

Er zijn hieraan vele andere aspecten verbonden, maar wij zullen daarop later verder gaan.

Een derde werkwijze.

Reiniging houdt altijd in: frisse lucht; zo mogelijk zonlicht, althans vrij invallend daglicht. Zij kan verder omvatten: het gebruik van reinigende wierook. Bij gebrek aan kennis kan hier in Europa meestal de z.g. adyarswierook worden gebruikt.

Na gereinigd te zijn zal een vertrek, bestemd voor geestelijke oefeningen, séances, andere proeven of samenkomsten, niet meer voor profane doeleinden mogen worden gebruikt. Het is dus niet voldoende 's middags

eens te luchten en licht te laten binnenvallen, dan de kamer te sluiten, gezellig te gaan eten in die kamer om dan later daarin te séanceren, want zij is gereinigd. Men moet alle niet met de taak verbonden gedachten en niet met de taak verbonden handelingen tot een minimum beperken.

Wanneer u werkt in meer magische zin, volsta nimmer met een improvisatie. Wilt u een diagram trekken en gebruikt u daarvoor papier, zorg er dan voor dat alle vellen papier geheel met elkaar verbonden zijn, anders ontstaan er hiaten.

Wanneer er gebruik moet worden gemaakt van lampen met b.v. olijfolie, vervang deze nimmer door andere olie. Houdt u aan uw voorschrift.

Voorkom het overmatig gebruik van reukwerken in besloten ruimten. Het kan schadelijk zijn.

Bedenk dat elke magische plichtigheid, waarbij een bloedoffer te pas komt, niet slechts zwart-magisch is, maar dat zij bovendien stoffelijk een grote kwetsbaarheid voor uzelf betekent. U bent dan gebonden en niet vrij meer.

Wenst u enig ander resultaat in een dergelijke ruimte te bereiken, ga dan uit van het denkbeeld dat altijd bij elke meditatie ofwel een vaststaande formule moet worden gebruikt dan wel - zo men vrijelijk wil mediteren - er moet worden gesproken en gedacht vanuit de gevoelswereld. Meditatie is een gevoelskwestie. Gebeden kunnen worden gesproken volgens een vaste formule. Het is beter het gebed te spreken vanuit de gevoelswereld.

Handelingen, die harmonie uitdrukken, kunnen altijd deel zijn van een harmonisch streven. Handelingen, die enige verdeeldheid of disharmonie uitdrukken, zullen altijd moeten worden vermeden.

Zoekt men een van al het andere streng gescheiden doel na te streven, voorkom handelingen, die onderlinge harmonie weergeven en volsta met een concentratie van gedachten. In een dergelijk geval is zelfs het schudden van handen bij het binnenkomen af te raden.

Ik heb u hier enkele werkwijzen gegeven. Wij zullen daarop meermalen moeten terugkomen in de loop van deze cursus. Dit is een aanloop. Ik hoop echter, dat u - wanneer wij de magische en occulte mogelijkheden verder zullen nagaan - deze kleine regels en voorschriften goed in het oog wilt houden. Het is niet alleen belangrijk, dat u een bepaalde proef neemt, dat u een bepaalde mogelijkheid kent, het is bovenal belangrijk, dat u de juiste procedure vindt. De juiste procedure is alles bepalend.

--

I N W I J D I N G E N .

Wanneer wij kennis maken met de z.g. inwijdingsriten van de oudheid, als wij de symbolen zien, die bij inwijdingen in vele groeperingen zelfs heden nog bestaan, dan komen wij wel tot de conclusie, dat er altijd een beproevingstijd aan voorafgaat.

Deze beproevingen zijn in de oudheid altijd weer confrontaties met de vier elementen; daarnaast confrontatie met het eigen "ik". De mensen zijn geneigd te denken, dat je dit alleen maar nodig hebt, als je hoge geestelijke waarden wilt bereiken, en dat is helemaal niet waar. Inwijding betekent niets anders dan het doordringen in de geheimen; het bereiken dus van een zekere mate van beheersing, een zekere mate van kracht. Een dergelijke inwijding kan niet worden uitgedrukt in formules.

Een inwijding is altijd een beleving, ook als je - laten we maar zeggen - satanist bent. Dan zal die inwijding een confrontatie moeten inhouden met de verschillende elementen. Het is zelfs zo, dat wij van bepaalde groepen van duivelaanbidders weten, dat hun inwijdingsritueel o.m. inhoudt:

De confrontatie met de aarde. Men wordt neergeworpen op de aarde en heel vaak wordt er ook nog aarde of zand over de persoon uitgestort. De confrontatie met vloeistof, waarbij het water meestal door bloed is vervangen; de bloeddoop, zegt men ook wel.

Daarna de lucht. Men wordt zeer sterk in allerhande wierookdampen gezet. Dan natuurlijk ook nog het vuur. De mens wordt over het algemeen licht geschroeid door een vlam, terwijl alles verder duister is.

Dat is dus kennelijk de beproeving van de vier elementen. Daarna volgt dan een aantal geloften en vragen, waarop men antwoord moet geven, zodat de mens zichzelf eigenlijk openbaart. Nu kunnen wij dergelijke praktijken wel afwijzen, maar het is toch wel een inwijding in de werkelijke zin van het woord.

De mensen in de moderne tijd piekeren natuurlijk over de inwijding op een heel andere manier. Zij zien dit als het innerlijk bereiken van een nieuwe status, het bereiken van nieuwe symbolen, het kennen misschien van nieuwe krachten en waarden. En juist omdat de persoonlijke inwijding, die dus buiten de organisatie omgaat, in deze tijden veel voorkomt, meent men dan dat dat zo maar gaat. Laat mij u nadrukkelijk vertellen, dat dat niet het geval is. Een inwijdingsrite, waarbij u niet de steun hebt van de groep, zodat het ritueel stoffelijk en formalistisch kan worden uitgevoerd, zal in uw eigen leven tot uiting komen.

Laten wij eens stellen, dat u bent uitverkoren voor een gehele of gedeeltelijke geestelijke inwijding in dit leven vanuit de geest. Wat zullen wij dan zien?

Wij zullen zien, dat u in uw leven achtereenvolgens met een aantal problemen wordt geconfronteerd. Die problemen kunnen zeer lastig en emotioneel zijn. U zult worden geconfronteerd met b.v. een val. U valt er-gens. U wordt geconfronteerd met de grond, de aarde, met de materie. Het kan zijn dat u een tuin moet ompitten. Het kan ook zijn, dat er op een gegeven moment een hele hoop aarde op u valt en dat u dat dan maar welgemoed moet dragen en moet oplossen. Doet u het niet, dan herhaalt zich de proef.

U zult ontdekken, dat u ook met vloeistoffen te maken krijgt; en heel vaak is dat zelfs een veelvuldigheid, zodat u niet slechts te maken krijgt met b.v. regen of met een aquarium dat lek is - wat natuurlijk er-gens ook wel op zijn plaats zou kunnen zijn - maar daarnaast meestal met de elementen; of u moet plotseling een zeereis gaan maken, waarop u al-lerhande ervaringen hebt.

Met de lucht is het al precies hetzelfde. U wordt geconfronteerd met problemen van de lucht: sandoening van de luchtwegen e.d. Dat is over het algemeen voor de mens emotioneel nog onaangenaam. Hij moet zichzelf overwinnen. Hij moet pijn overwinnen. Hij moet leren door te gaan, wat er ook gebeurt. Doet hij het niet, dan zal een verdere inwijding niet volgen.

Maar laten wij nu eens aannemen, dat iemand al die proeven in de loop der tijden wèl doorstaat, wat gebeurt er dan? Dan moet hij met zichzelf worden geconfronteerd. Er zal dan een aantal belevingen optreden, die voor hem conflictstof zijn. Het leven gaat hem de vragen stellen, die in de plechtige rituele inwijding van een genootschap worden voorgelegd door de voorzitter; en de antwoorden daarop zijn persoonlijke, maar daarom ook veel beduidender dan zij ooit in een rituele bijeenkomst kunnen zijn. De oplossing van al die problemen, die jezelf betreffen (ook weer een voor de mens heel zware opgave) wordt dan gevolgd door wat men noemt: het moment van verlichting. Dat kun je vergelijken met het ritueel wegnemen van de blinddoek of het maken van licht, dat wij in die groeperingen steeds weer tegenkomen. Het is plotseling een gevoel van innerlijk hoog zijn, innerlijk verbonden zijn. Dan denkt de mens: Nou heb ik het. Maar ook dat is niet waar, want na dit vaak betrekkelijk korte moment van een gevoel van innerlijke verbondenheid en verhevenheid flop je terug op de aarde. Je hebt een emotie gevoeld. Je hebt dus het begrip van verbondenheid te pakken. Dat is inwijding. En nu moet je gaan bewijzen, dat je er zelf iets mee kunt doen.

U ziet dus, dat zo'n inwijding eigenlijk geheel anders verloopt dan men zich dat meestal voorstelt. Er komen geen geheimzinnige mannetjes bij te pas, al kunnen zij u soms wel eens komen helpen, maar dan weet u meestal pas dat zij geheimzinnige mannetjes zijn, als zij weg zijn.

U zult ontdekken, dat u met dromen, met allerhande onaangenaamheden wordt geconfronteerd, ook na die bereiking. U zegt dan: Ja, maar ben ik daarvoor dan ingewijd?

Ja. Het doel van de inwijding is nl. niet u op een hoger niveau te plaatsen, zoals men wel verkeerd pleegt te denken. Zij is bedoeld om u de middelen in handen te geven te leven volgens een hogere norm van geestelijk bewustzijn; en dat is heel wat anders.

Ingewijd zijn kan dus ook wel eens inhouden, dat je kunt zeggen: Nou, jongens, dat getal wint de honderdduizend, dat paard zal winnen en op de roulette zal het kogeltje achtereenvolgens 17 keer op rood vallen. Dat gaat allemaal wel. Maar indien je er geen bestemming voor hebt, loopt het onmiddellijk mis. Je kunt die 100.000 gulden krijgen, indien die werkelijk nodig zijn, indien het onvermijdelijk is. Dat paard zal winnen, natuurlijk. Maar als jij daarop zet, wint het alleen, als de inzet een doel heeft; en dat doel ligt altijd buiten jezelf.

Een mens kan nimmer zichzelf als doel kiezen. Misschien is dat wel het belangrijkste punt, dat je in een inwijding kunt leren. Zodra je jezelf als doel gaat stellen, ben je al verloren. Zie je jezelf als middel, dan wordt de zaak anders. Maar dan zul je alleen die extra krachten en mogelijkheden hebben op het punt, waar het middel dus ook wordt gebruikt.

De noodzaak, die voor de primitieve mens vaak bestaat om dat allemaal ergens symbolisch uit te drukken en allerhande overdrachtelijke acties uit te voeren, kan voor iemand die ingewijd is wel eens wegvallen. Maar hij zal er nooit aan kunnen ontkomen, dat hij zelf altijd deel is van hetgeen hij doet. Ook dat ziet men vaak over het hoofd.

Een inwijding is niet alleen maar het verkrijgen van kennis en macht, of een bereiking of het verkrijgen van middelen. Het is ook verantwoordelijkheid. Het is misschien eenvoudig om het zo uit te drukken:

Een voetganger heeft veel minder met de verkeersregels te maken dan

een automobilist. Op het ogenblik, dat je een vehiculum krijgt (een auto b.v.), waardoor je dus sneller meer kunt doen, zul je ook aan meer regels gebonden zijn en ook aan meer beperkingen onderworpen. Je aansprakelijkheid wordt groter.

De inwijding is, als je haar op de keper gaat beschouwen, niets anders dan het bereiken van het punt, waarop je meer verantwoordelijkheid kunt dragen. Naarmate de mogelijkheid om verantwoordelijkheid te dragen t.o.v. de wereld, je God en ook jezelf toeneemt, neemt de inwijding toe.

Het denkbeeld, dat inwijding een specifieke kennis omvat, is eveneens alweer uit de lucht gegrepen. Natuurlijk, in de oudheid had men zo van die spreuken, die werden ingefluisterd, maar eigenlijk waren dat meer wachtwoorden om mede-ingewijden te herkennen. Het had niet werkelijk iets te maken met het innerlijk, met de bereiking.

Je kunt alleen werken met het materiaal dat je hebt. Niemand zal denken, dat je van b.v. bamboe een bronzen beeld kunt maken. En niemand denkt, dat je van een bronzen beeld levende bamboe kunt maken. Maar de mensen denken wel vaak dat, wat zij ook zijn, de inwijding hen gelijk maakt aan elke andere ingewijde; hetzelfde materiaal. Neen, de inwijding zal altijd het persoonlijk karakter behouden, doordat zij alleen de in het "ik" aanwezige eigenschappen richt, gebruikt en eventueel bevestigt of versterkt.

Iemand, wiens beroep dansen is, kan nooit worden ingewijd tot concertpianist. Hij kan ervoor studeren, maar hij zal het misschien nooit helemaal bereiken. Maar als hij met dansen die inwijding ondergaat, dan wordt zijn scala van uitdrukking rijker.

Onze scala van uitdrukking wordt rijker in de inwijding. Wij hebben dus veel meer mogelijkheid de wereld en ook de geest te bereiken. Want naarmate het "ik" groter en sterker is, zal het een groter deel van het leven als werkelijkheid kunnen aanvaarden en daarmee ook in een veel groter deel van het leven werkelijk kunnen streven en werkelijk kunnen bestaan.

De contacten met de geest, die men in de inwijdingen heel vaak ziet als iets, wat je cadeau krijgt, zijn eigenlijk een normaal resultaat daarvan en niet het doel.

Leven met de geest kan erg moeilijk zijn. Maar als je eigen bewustzijn de wereld van de geest omvat, dan zul je met de geest leven. Geesten bevelen - wat mogelijk is voor een ingewijde - lijkt misschien een aardig spel, maar het betekent de verantwoordelijkheid dragen voor die geesten, aan hen de kracht te geven de opgedragen taak te vervullen; en dat is niet zo eenvoudig. Daarom wil ik dit korte onderwerp besluiten met iedereen, die naar inwijding streeft, toch vooral één raad te geven: Probeer niet te snel te veel te bereiken. Consolideer liever wat je hebt. Want als je zoveel wilt zijn en zoveel ineens wilt bereiken, schiet je tekort. En wie tekortschiet, draagt de gevolgen niet alleen van het persoonlijk tekortschieten, maar van alle gevolgen daarvan in zijn omgeving, in de wereld van de geest en in de wereld van de stof.

Dus als u zoekt naar inwijding, loop niet te hard. En als u wordt beproefd in uw leven, dan is het mogelijk dat het een inwijding is. Mogelijk, niet zeker. Probeer dus in ieder geval te handelen, alsof het een inwijding is. Stel steeds uw veerkracht, uw gevoel van optimisme, van bereiking tegenover de problemen, die u - hetzij lichamelijk, hetzij in de omstandigheden - tegemoetkomen. Overwin ze niet alleen maar met een gezicht van: Hè, hè, dat is voorbij, maar maak er iets van. Zorg, dat u zelfs van een kwaal die u overwint iets overhoudt. Zorg ervoor, dat uw ongeluk u rijker maakt. Dat is mogelijk.

Als u zo leeft, dan zal de inwijding zich vanzelf manifesteren. Maar als u ingewijd wilt worden en hoopt de entreeprijs voor het selecte gezelschap te ontduiken, dan vrees ik dat u zwaar teleurgesteld zult zijn in de geest zowel als in de stof.